

Staszów, dnia 2019.09.17

GN-II.6821.1.34.2019

DECYZJA

Działając na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14.06.1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tj. Dz. U. z 2018r., poz. 2096 ze zm.) oraz art. 3, art. 8 ust. 1 i ust. 6 ustawy z dnia 29.06.1963 r. *o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* (Dz. U. z 2016 r., poz. 703) po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Łubnice

orzekam

o uznaniu za mienie gromadzkie działki położonej w obrębie Słupiec, gmina Łubnice, oznaczona w ewidencji gruntów numerem **115** o pow. **0,7800** ha.

Uzasadnienie

Postępowanie administracyjne w sprawie uznania za mienie gromadzkie działek opisanych w sentencji niniejszej decyzji zostało wszczęte na wniosek Wójta Gminy Łubnice. Z treści wniosku oraz zgodnie z załączonym do wniosku oświadczeniem, potwierdzonym przez świadków wynika, iż działka położona w obrębie Słupiec, gmina Łubnice, oznaczona w ewidencji gruntów numerem **115** o pow. 0,7800 ha była działką ogólnodostępną, każdy miał i ma do niej dostęp. Działka ta była od lat w posiadaniu mieszkańców wsi Słupiec i była wykorzystywana dla potrzeb mieszkańców wsi Słupiec.

W sprawie ustalono, co następuje:

Objęta przedmiotowym postępowaniem działka była i jest w posiadaniu mieszkańców wsi Słupiec. Nieruchomość ta, to grunt mający charakter użyteczności publicznej, który służył m. in. jako wodopój, kąpielisko czy miejsce pozyskiwania ziemi i drobnego opału.

Aktualnie w ewidencji gruntów i budynków, przedmiotowa działka stanowi nieużytek i pozostaje we władaniu (na zasadach posiadania samoistnego) Wspólnoty Gruntowej wsi Orzelec Mały.

Jak wynika z oświadczenia sołtysa i radnego wsi Orzelec Mały, przedmiotowa działka nigdy nie należała do wspólnoty gruntowej wsi Orzelec Mały i nie była wykorzystywana przez mieszkańców wsi Orzelec Mały. Ponadto miejscowość Orzelec Mały znajduje się w innej części Gminy Łubnice niż miejscowość Słupiec i korzystanie z tak oddalonej działki byłoby bardzo utrudnione.

Dane zawarte w rejestrze ewidencji gruntów i budynków obrębu Słupiec gm. Łubnice wskazują, iż działka oznaczona nr 115 o pow. 0,7800 ha została wpisana w 1978 roku pod pozycją rejestrową nr 267 jako Wspólnota wsi Słupiec (osoba władająca).

Tutejszy organ przeprowadził w dniu 17 lipca 2019 roku rozprawę administracyjną połączoną z oględzinami terenu w obecności przedstawiciela Urzędu Gminy w Łubnicach i wezwanych w charakterze świadków dwóch najstarszych przedstawicieli miejscowej społeczności, którzy posiadają najlepsze rozeznanie i wiedzę na temat powstania jak też istnienia gruntów użyteczności publicznej w dacie wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 5 lipca 1963 roku.

Podczas oględzin przedmiotowej działki stwierdzono, iż obecnie stanowi ona nieużytek, na którym rosną drzewa samosiejki, krzewy, krzaki i chwasty. Działka ma kształt leja wzdłuż którego (po obu stronach) rosną stare wierzby. Widać również obszar bagienny, który

pokrywała woda, ale w dniu oględzin był wyschnięty. Przez działkę przebiegają dwie wyjeżdżone drogi, z których jedna prowadzi do pól, a druga do gospodarstwa domowego.

Ze złożonych przez świadków oświadczeń wynika, iż odkąd pamiętają działka ozn. nr ewid. 115 była ogólna, ogólnodostępna. W latach 60-tych działka była zalana wodą, służyła za wodopój dla zwierząt gospodarczych i kąpielisko dla miejscowych dzieci. Niektórzy mieszkańcy korzystali również z ziemi, z suchej części działki, podczas budowy. Mieszkańcy nasadzili wokół działki wierzby. Świadkowie podkreślili zgodnie, iż nigdy nie słyszeli, aby kiedykolwiek, ktokolwiek rościł sobie do tej działki prawa. Zawsze była ogólna i służyła wszystkim mieszkańcom Słupca (tzw. Nowa Wieś).

Art. 8 ust. 1 *ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* stanowi, że Starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 stanowią mienie gromadzkie.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 2 i 3 *ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* za mienie gromadzkie można uznać jedynie te nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne położone na terenach wiejskich, które stanowią mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Z przepisu tego wynika, że definicja mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. z 1962r., Nr 64, poz. 303 ze zm.). W rozporządzeniu tym w § 1 znajduje się legalna definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z nią przez użyte w rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954r. o reformie podziału administracyjnego i o powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z dnia 25 września 1954 roku.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się, biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 5 lipca 1963r. dlatego też, ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza że rozstrzygnięcie wydane w trybie art. 8 ust. 1 *ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy.

Mienie gromadzkie (gminne) służyło i często nadal służy potrzebom ogółu mieszkańców byłej gromady, wchodzącej w jej skład wsi lub nawet okolicy, ale użytek ten ma charakter społeczny. Nieruchomościami takimi są takie grunty o charakterze użyteczności publicznej jak: wójtówki, kowałówki, działki szkolne, place publiczne, piaskownie, cmentarzyska, wodopoje, itp. Nieruchomości stanowiące drogi zawsze miały charakter publiczny, ogólnodostępny i służyły nie tylko lokalnej społeczności, ale były do użytku wszystkich. Należy zatem uznać, że w dniu 5 lipca 1963 r. nieruchomość ta stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy wykazano, iż przedmiotowa działka wykorzystywana była na cele miejscowej użyteczności publicznej i do wspólnego użytkowania mieszkańców wsi Słupiec i okolic, a zatem posiada charakter ogólnospołeczny.

W tej sytuacji w świetle przepisów art. 3 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29.06.1963r. *o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* działka położona na terenie gminy Łubnice w obrębie Słupiec, oznaczona w ewidencji gruntów numerem 115 o pow. 0,7800 ha stanowi mienie gromadzkie.

Należy zaznaczyć, że uznanie przedmiotowego gruntu za mienie gromadzkie nie pozbawia, ani nie umniejsza praw mieszkańców do władania i decydowania w sprawach związanych z gospodarowaniem tym mieniem, a Gmina nie może uszczuplić dotychczasowych praw mieszkańców wsi Słupiec i okolic do korzystania z mienia gromadzkiego bez uzyskania zgody zebrania.

Przed wydaniem decyzji o uznanie za mienie gromadzkie przedmiotowych nieruchomości, zgodnie z art. 10 *Kodeksu postępowania administracyjnego* mieszkańcy wsi Słupiec oraz Wójt Gminy Łubnice zawiadomieni zostali o prawie zapoznania się z aktami sprawy i zebrany materiał dowodowy. W wyznaczonym terminie strony postępowania nie wniosły żadnych uwag.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Na podstawie art. 127 § 1 i 2 art. oraz art. 129§ 1 i 2 w związku z art. 17 pkt. 1 *Kpa* od decyzji niniejszej przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Wojewody Świętokrzyskiego w Kielcach za pośrednictwem Starosty Staszowskiego w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

Zgodnie z art. 8 pkt. 6 ustawy *o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych*, decyzję niniejszą podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości Połańcu oraz ogłasza wywieszając w Urzędzie Miasta i Gminy w Połańcu oraz w Starostwie Powiatowym w Staszowie na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

Zgodnie z art. 127a § 1 pkt 7 *Kpa* w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się praw do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. STAROSTY

Łeśzek Guzał
Wicestarosta

Otrzymują:

- 1 x Wójt Gminy Łubnice, 28-232 Łubnice - celem podania do publicznej wiadomości zgodnie z art. 49 *Kpa* (wywieszenie na tablicy ogłoszeń urzędu na okres 14-tu dni) i zwrotu z adnotacją o terminie wywieszenia) – e-puap
- 1 x Pan Damian Pogorzelski – Sołtys Sołectwa Słupiec (157), 28-232 Łubnice - celem podania do publicznej wiadomości zgodnie z art. 49 *Kpa* (wywieszenie na tablicy ogłoszeń sołectwa na okres 14-tu dni) i zwrotu z adnotacją o terminie wywieszenia)
- 1 x A/a.

Do wiadomości:

- 1 x Wydział Geodezji i Ewidencji Gruntów, w/m
- 1 x Wydział Organizacji i Nadzoru w/m - celem podania do publicznej wiadomości zgodnie z art. 49 *Kpa* (wywieszenie na tablicy ogłoszeń)
- 1 x Wydział – Biuro Informatyczne – celem umieszczenia na stronie internetowej „bip” Starostwa Powiatowego na okres 14-tu dni i zwrotu z adnotacją o terminie wywieszenia

Niniejsza decyzja nie podlega opłacie skarbowej – art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. h ustawy z dnia 16.11.2006r. *o opłacie skarbowej* (tj. Dz. U. z 2018r., poz. 1044 ze zm.)